

عنوان مقاله:

تمرکززدایی مراکز آموزش عالی و دانشگاهی از سطح شهر تهران از دیدگاه طبقه دانشگاهی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدتقی رهنمایی - عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

مصطفی تالشی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور تهران

ندا مرادی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

مسئله تمرکز و تراکم فزاینده جمعیت و فعالیت در تهران، امروزه ابعاد ملی و استراتژیک به خود گرفته است. تهران امروز شهری است که در کنار عملکردهای پیچیده و تمرکز شدید جمعیت و فعالیت، توسعه کیفی دانشگاههای آن در حاشیه قرار گرفته است؛ از همین روی مقاله حاضر تمرکز زدایی نظام آموزش عالی از تهران را از دیدگاه اقشار دانشگاهی را در برنامه پژوهش خود قرار داده است. تهران می تواند مرکز سیاسی و اداری کشور باشد اما هیچ ضرورتی برای بر عهده گرفتن مرکزیت دانشگاهی کشوری مثل ایران که بیش از سه میلیون دانشجو دارد، در این شهر دیده نمی شود. نتیجه بررسیهای این مقاله نشان می دهد که تمرکز زدایی آموزش عالی می تواند تأثیرات بسزایی در وضعیت اقتصادی شهر تهران ایجاد کند. یافته های پژوهش آثار مثبت تمرکز زدایی آموزش عالی بر شاخصهای اجتماعی فرهنگی از نگاه جامعه نمونه تایید می کند. از نگاه اقشار دانشگاهی، تمرکز زدایی آموزش عالی باعث ایجاد فرصت های شغلی برای ساکنان سایر مناطق بوده و باعث بهبود وضعیت اقتصادی می شود. بر این اساس پژوهش، تمرکز زدایی آموزش عالی تأثیر مطلوب و سازندهای بر ابعاد محیطی- کالبدی شهر تهران دارد و به طور کلی اقشار دانشگاهی نگرشی مثبتی در رابطه با تمرکز زدایی آموزش عالی در زمینه دانشگاههای پیام نور و آزاد از سطح شهر تهران داشته و در مورد دانشگاههای دولتی توسعه آن با توجه به روند موجود در داخل خود شهر با توجه به نقش هویتی آن امکان پذیر است

کلمات کلیدی:

آموزش عالی ، تمرکززدایی ، ارزیابی ، مدل سوات ، اقشار دانشگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273958>

